

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1308/2022
15.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Невенке Важић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а. став 1. и 2. Закона о пореском поступку и администрацији, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адвоката Бране Стојчића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К 234/21 од 25.10.2021. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 16/22 од 14.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 15.12.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Бране Стојчића, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Шапцу К 234/21 од 25.10.2021. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 16/22 од 14.06.2022. године, тако што Врховни касациони суд, окривљену АА, са личним подацима као у списима предмета, на основу члана 423. тачка 1) ЗКП у вези члана члана 176а. став 1. и 2. Закона о пореском поступку и администрацији,

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

Да је, у урачунљивом стању, у периоду од неутврђеног дана 2020. године до 09.07.2020. године у ..., складиштила добра у просторијама о којима није обавестила надлежну Пореску управу, а за која добра није поседовала документацију о пореклу прописану у члану 26. Правилника о техничким и другим захтевима за течна горива нафтног порекла, на тај начин што је у помоћном објекту домаћинства у којем живи у улици ... и путничком возилу које се налазило у дворишту, у 17 пластичних канистера запремине 30 литара, 10 литара и од 5 литара, складиштила нафтне деривате-укупно 320 литара „Евро дизел“ које гориво није било обележено контролним маркерима, при чему је била свесна свог дела, забрањености истог и хтела његово извршење,

- чиме би извршила кривично дело недозвољено складиштење робе из члана 176а. став 1. и 2. Закона о пореском поступку и администрацији.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу К 234/21 од 25.10.2021. године окривљена АА оглашена је кривом због кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а. став 1. и 2. Закона о пореском поступку и администрацији за које јој је изречена условна осуда тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од 8 (осам) месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити, уколико окривљена у року проверавања од 1 (једне) године од правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело. На основу члана 87. КЗ у вези члана 176а. став 3. Закона о пореском поступку и администрацији окривљеној је изречена мера безбедности одузимања предмета и то 320 литара горива „Евро дизел“. Окривљена је обавезана да плати трошкове паушала у износу од 3.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж1 16/22 од 14.06.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, адвоката Бране Стојчића, а пресуда Основног суда у Шапцу К 234/21 од 25.10.2021. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Брана Стојчић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док из образложења захтева произилази повреда из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и укине пресуду другостепеног суда и предмет врати том суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Према налажењу Врховног касационог суда основано се захтевом за заштиту браниоца окривљене АА указује да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, јер је суд погрешно применио закон на штету окривљене, тачније у чињеничном опису радњи окривљене нема законских обележја кривичног дела чиме је суд учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Окривљена АА је оглашена кривом због кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а. став 1. и 2. Закона о пореском поступку и администрацији јер је, према изреци првостепене пресуде, у периоду од неутврђеног дана 2020. године до 09.07.2020. године, поступајући супротно члану 26. Правилника о техничким и другим захтевима за течна горива нафтног порекла, у просторијама о којима није обавестила Пореску управу – помоћном објекту домаћинства у ком живи и путничком возилу које се налазило у дворишту, складиштила добра за која не поседује документацију о пореклу – нафтне деривате и то укупно 320 литара горива „Евро дизел“, који нису били обележени контролним маркерима.

Кривично дело недозвољено складиштење робе из члана 176а Закона о пореском поступку и пореској администрацији је пореско кривично дело инкриминисано Законом о пореском поступку и пореској администрацији (ЗПППА), којим се уређује поступак утврђивања, наплате и контроле јавних прихода, права и обавезе пореских обвезника, регистрација пореских обвезника и пореска кривична дела и прекршаји.

Према томе, противправност код наведеног кривичног дела се односи на поступање противно одредбама ЗПППА, које у изреци пресуде није описано.

У изреци првостепене пресуде, противправност у поступању окривљене се огледа у поступању супротном одредби члана 26. Правилника о техничким и другим захтевима за течна горива нафтног порекла.

Правилником о техничким и другим захтевима за течна горива нафтног порекла („Службени гласник РС“ број 111/15, 60/17, 117/17, 120/17, 50/18, 101/18, 93/19, 91/20), који је био на снази у време извршења кривичног дела, према члану 1. прописани су технички и други захтеви које морају да испуњавају течна горива нафтног порекла која се користе као горива за моторе са унутрашњим сагоревањем и као енергетска горива која се стављају у промет на тржиште Републике Србије, као и начин оцењивања усаглашености течних горива, док је одредбом члана 26. прописано да приликом стављања у промет на тржиште Републике Србије, течна горива морају да прате одређена акта, наведена у тачкама 1 до 6 у ставу 1 наведеног члана.

Дакле, наведени Правилник прописује, између осталог, техничке и друге захтеве које морају да испуњавају течна горива нафтног порекла која се стављају у промет на тржишту Републике Србије, а што у конкретној ситуацији није окривљеној стављено на терет, односно-да је складиштила робу ради стављања у промет на тржиште Републике Србије нити да је стављала у промет гориво нафтног порекла. Како, према томе, предмет извршења кривичног дела и предмет регулисања Правилника о техничким и другим захтевима за течна горива нафтног порекла, нису исти, то се, поступање супротно том правилнику не може сматрати начином извршења кривичног дела из члана 176а Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Стога је, по оцени Врховног касационог суда, у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе-недозвољено складиштење робе из члана 176а став 1. и 2. Закона о пореском поступку и администрацији, доносио осуђујућу пресуду првостепени суд, учинио повреду кривичног закона, а исту повреду учинио је и другостепени суд, обзиром да је првостепену пресуду потврдио, и поред тога што је на ову повреду кривичног закона бранилац окривљене указивао у жалби.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Бране Стојчића, као основан, и повреду кривичног закона отклонио преиначењем побјаних правноснажних пресуда тако што је окривљену АА, на основу члана 423. тачка 1) ЗКП, ослободио од оптужбе да је извршила кривично дело недозвољено складиштење робе из члана 176а. став 1. и 2. Закона о пореском поступку и администрацији.

Како је окривљена ослобођена од оптужбе да је извршила кривично дело, Врховни касациони суд је у складу са одредбом чл.265 ст.1 ЗКП, одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.